

v souzeném případě není, an Státní pozemkový úřad k vedení exekuce na části knihovního tělesa propuštěné ze záboru svolil, oddělení těchto částí z deskového statku vl. 646 desek zemských jest podle zákona přípustno a jest proto na vymáhající věřitelce, by navrhla dražební podmínky, které by otázku tu jasně řešily, a jest pak věci exekučního soudu, by o dražebních podmínkách podle §§ 162 a 163 ex. ř. jednal a o jich úpravě rozhodl. Nelze proto k této domnělé závadě přihlížeti v rekursním řízení z úřadu. Poněvadž rekursní soud, vycházející z jiného právního názoru, nerozhodl o výtkách rekursu, bylo rozhodnuto, jak se stalo.

Čís. 13521.

Pod pojem změny žaloby podle § 235 c. ř. s. nelze podřaditi případ, kde žalobce k původnímu žalobnímu nároku přičleňuje jiný nárok na základě jiného právního důvodu. Návrh k tomu čelící jest pro nepřipustnost odmítnouti.

(Rozh. ze dne 11. května 1934, R I 510/34.)

Při ústním jednání ze dne 19. prosince 1933 změnila a rozšířila žalující strana žalobní žádost, aby uznáno bylo právem, že vlastnictví žalující strany ke dvorové prostoře před domem čis. 26 ve prospěch žalovaných jest neomezené a žalovaní jsou povinni zdržeti se zásahu do vlastnictví žalobců přesahující služebnost užívání, stanovenou v protokole městské obce v J. a odstraniti přepážku, vedoucí rovnoběžně s domovní zdí od vystavěné zídky, v ten smysl, aby ještě uznáno bylo právem, že žalovaní jsou povinni dodržeti smlouvu sjednanou dne 13. června 1933 a potvrzenou na základě písemného popsání a ujednání ze dne 1. července 1933. Žalovaná strana se ohradila proti připuštění změny, pokud se týče opravy žalobního žádání. Soud prvního stálice nepřipustil změnu žaloby. Důvody: Vzhledem k tomu, že původní žalobní žádost zněla na uznání práva vlastnického, změněná žalobní žádost však kromě toho ještě na dodržení smlouvy ze dne 13. června 1933, byl opraveným žalobním žádáním změněn i žalobní důvod, neboť žalobní nárok opírá se původně o právo vlastnické a napotom o tvrzené ujednání. Následkem tohoto rozšíření pokud se týče změny žaloby jest se však obávati značného stížení a průtahu jednání a bylo se proto usnésti, jak shora uvedeno (§ 235, třetí odstavec, c. ř. s.). Rekursní soud změnu žaloby připustil. Důvody: Podle § 235 třetí odstavec c. ř. s. může soud, když žalobce žalobní žádost změnil nebo rozšířil, změnu nebo toto rozšíření po zahájení sporu i přes námitku odpůrce připustiti, není-li se ze změny obávati značného stížení nebo průtahu jednání. Účelem tohoto ustanovení je, by mohlo býti použito dosavadního řízení a by žalobce nebyl nucen podati snad žalobu novou. V souzeném případě vlastně ani nejde o změnu žalobní prosby, nýbrž jen o její rozšíření, které odpovídá tvrzení žaloby o uznání neobmezeného vlastnictví. Avšak, i kdyby se za to mělo, že jde o rozšíření (změnu), jsou splněny předpoklady pro připuštění této změny (tohoto rozšíření). V souzené věci sice již bylo vydáno průvodní usnesení, připuštěné důkazy však byly provedeny jen z části a může provedených

důkazů použito býti i pro rozšířenou žalobu, zrovna tak jak připuštěné a dosud neprovedené důkazy týkají se i rozšířené žaloby. Nových (dalších) důkazů týkajících se rozšířené žaloby žádná strana nenabídla, takže i o rozšířené žalobě může býti rozhodnuto na základě již provedených resp. připuštěných důkazů. Není se proto obávati značného stížení neb průtahů jednání a bylo by proto nehospodárné nepřipustiti změnu (rozšíření).

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu, ale s opravou, že se nový doslov žalobní žádosti odmítá.

Důvody :

V souzeném případě jde o žalobu zápůřčí podle § 523 obč. zák., jejímž právním důvodem jest tvrzené právo vlastnické žalobců a jeho porušení žalovanými. Tomu odpovídá i konečný návrh žalobní, a to jak návrh původní v žalobě uvedený, tak i návrh žalobní při ústním jednání ze dne 19. prosince 1933, ovšem bez doplňku, o němž bude dále řeč. Dohody uzavřené se žalovanými dne 13. června 1933 a potvrzené dopisem ze dne 1. července 1933 dovolávali se žalobci v žalobě jen jako titulu k nabytí vlastnického práva, ježto na nich jest, by dokázali nejen čin rušební, nýbrž především i své vlastnictví k věci — byť i jen domnělé vlastnictví podle obdoby § 372 obč. zák. Při ústním jednání dne 19. prosince 1933 žalobci »opravili« — jak se vyjádřili — žalobní návrh v ten smysl, »že žalovaní jsou povinni dodržeti smlouvu sjednanou dne 13. června 1933, potvrzenou na základě písemného sepsání a ujednání dne 1. července 1933 a uznati neomezenost jejich vlastnictví ke dvorové prostoře v žalobě blíže označené.« Toto »opravení« je však ve skutečnosti novou žalobou, čelící k jinému plnění a založenou na jiném právním důvodu, t. j. na smlouvě, neboť nelze v tomto doplňku žalobního návrhu spatřovati ani mezitímní návrh určovací podle § 236 c. ř. s., protože se nežádá určení prejudiciálního právního poměru nebo práva, nýbrž plnění (dodržení dohody), ani změnu právního důvodu pro týž nárok, ani rozšíření původního žalobního nároku, který čelil k obhájení svobody vlastnictví, ani konečně změnu předmětu plnění z téhož žalobního důvodu (což by ani změnou žaloby podle § 235 poslední odstavec c. ř. s. nebylo), nýbrž žalobci se snaží doplněním žalobní prosby k původní žalobě, kterou udržují, přičleniti ještě žalobu novou, což však nelze podřaditi pod pojem »změny žaloby« podle § 235 c. ř. s. Právním tedy první soud tuto »změnu« nepřipustil, ale měl správně návrh jako nepřipustný odmítnouti.

Čís. 13522.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Podle § 11 (3) zák. není třeba soutěžitelského poměru.

S hlediska § 11 (3) zák. jest lhostejno, že jde o výrobky zcela jiného druhu.

(Rozh. ze dne 11. května 1934, Rv I 1334/32.)

Žalující firma ESKA v Chebu domáhala se na žalovaném majiteli firmy, by žalovaný byl uznán povinným, aby se pod exekucí zdržel uží-